

Navodila kandidatom za preverjanje – NPK Skupnostni tolmač / tolmačka za albanski jezik

Praktično preverjanja sestoji iz dveh delov:

1. praktično preverjanje tolmačenja iz slovenskega jezika v albanski jezik in obratno z ustnim zagovorom
2. praktično preverjanje prevajanja iz slovenskega jezika v albanski jezik in obratno z ustnim zagovorom.

Ad 1. Praktično preverjanje tolmačenja z zagovorom.

a) praktično preverjanje tolmačenja

Tolmaške sposobnosti se preverjajo prek igre vlog. Igra vlog ima tri udeležence: prvi član komisije prevzame vlogo albansko govorečega uporabnika storitev. Drugi član komisije prevzame vlogo slovensko govorečega ponudnika storitev. Kandidat prevzame vlogo tolmača in tolmači iz slovenščine v albanščino in obratno. Tretji član komisije opazuje igro vlog in si dela zapisnik.

Od kandidata se pričakuje, da se predstavi udeležencem igre vlog in predlaga postavitev v prostoru, kot bi to storil v dejanski praksi. Potem izvaja tolmačenje v skladu z etičnim kodeksom in slovenskimi standardi prakse za skupnostne tolmače, ki so dostopni tu:

<http://stridon.si/eticni-kodeks-skupnostnih-tolmacev/> , <http://stridon.si/slovenski-standardi-prakse-za-skupnostne-tolmace/>

Člani komisije izberejo scenarij za igro vlog, ki lahko poustvari tolmačen pogovor v knjižnici (npr. pogovor med knjižničarjem in uporabnikom knjižnice zaradi visoke zamudnine), v porodnišnici (pogovor med zaskrbljeno porodnico in pediatriinjo); v zobozdravstveni ordinaciji (pogovor med zobozdravnikom in bolnikom, ki ima zelo boleč zob), v šolskem okolju (pogovor med učiteljico in očetom učenca), v pediatrični ordinaciji (pogovor med pediatrom in mamo otroka). Kandidati bodo v igri vlog soočeni z različnimi tolmaškimi problemi: npr. s kletvicami, s strokovnimi izrazi, razburjenim govorom, s prošnjami po opravljanju netolmaških nalog.

b) zagovor praktičnega preverjanja tolmačenja

V zagovoru praktičnega preverjanja tolmačenja komisija praviloma zastavi vsaj dve vprašanji, ki sta vezani na tolmaško nalogo in preverjata kandidatovo poznavanje standardov prakse za skupnostne tolmače (npr. uporaba prve osebe pri tolmačenju, predstavitev tolmača, zavezanost k molčečnosti in zaupnosti podatkov, strokovna priprava na tolmaško nalogo) in kulturnih značilnosti slovenske in albanske družbe (npr. odnos do fizičnega kaznovanja otrok, tradicionalna zdravila).

Ad 2. Praktično preverjanje prevajanja z zagovorom.

a) praktično preverjanje prevajanja

Praktično pisno preverjanje prevajanja sestoji iz prevoda enega krajšega besedila iz slovenskega jezika v albanski jezik in enega krajšega besedila iz albanskega jezika v slovenski jezik. Kandidat ima na razpolago računalnik, nima pa dostopa do interneta. S seboj lahko prinese referenčna gradiva (npr. slovarje, enciklopedije ipd.). Prepovedano je posvetovanje z drugimi osebami (npr. prek elektronske pošte ali telefonom). Besedila, ki jih bodo kandidati dobili, so npr. predoperacijska in pooperacijska navodila, s katerimi mora biti seznanjen bolnik, pravice bolnikov, opisi bolezni, kot je npr. Covid-19, opisi medicinskih postopkov, šolska soglasja staršev za fotografiranje v šoli, obvestilo šole o pojavu uši, pravila za izposojno gradiva v knjižnici.

b) zagovor praktičnega preverjanja prevajanja

V zagovoru se preveri, kako je kandidat prišel do konkretnih prevodnih rešitev, tj. kakšno strategijo je zavzel in katere vire je uporabil. Preveri se tudi, ali kandidat pozna prednosti in pomanjkljivosti uporabe strojnih prevajalnikov (npr. glede zaupnosti podatkov).